

Som udgangspunkt opgøres og indbetales afgiften af olieselskaberne og kulimportørerne. Virksomheder m.v. kan i visse tilfælde dog få leveret brændslerne afgiftsfrit og betale afgift i takt med, at forbruget finder sted. Såfremt der foretages måling af de til luften udledte mængder SO₂, betales afgiften efter måleren, mens brændslerne er fritaget for afgift. Der kan da heller ikke ydes godtgørelse for svovl bundet i andre materialer.

For træ, halm og affald m.v. indbetales afgiften af fjernvarmeværker i forbindelse med indfyring. Virksomhederne kan anvende standardsatser.

Der er fritagelse for svovlafgiften for brændsler til fly og skibe,

Der er en række overgangsbestemmelser. Til og med 1999 er svovl i brændsler anvendt til fremstilling af elektricitet ikke omfattet af afgiftspligten. Til gengæld skal der betales afgift af den solgte eller forbrugte elektricitet. For 1998 er satsen fastsat til 0,9 øre pr. kWh. For 1999 er satsen fastsat til 1,3 øre pr. kWh.

I perioden 1996 til 2000 gives der et almindeligt bundfradrag i afgiften. Bundfradraget udgør 0,1 pct. svovl for fuelolie og 0,07 pct. svovl for kul i 1999. For de andre produkter er der fastsat tilsvarende bundfradrag omregnet efter energiindhold.

Der skal alene betales afgift af svovlindhold af svovlmængden udover bundfradraget. Bundfradraget reduceres lineært frem til 2000, hvor det falder væk.

I praksis vil det almindelige bundfradrag neutralisere afgift på træ, halm og affald i det mindste til og med 1998.

Herudover gives der et særligt bundfradrag for kul og jordoliekokks, hvis der er tale om tung procesanvendelse jf. CO₂ afgiftsbestemmelserne og brændslerne anvendes i nyere og større ovne eller kedler m.v. For fuel olie, der anvendes af virksomheder til tung proces, hvorom der er indgået aftale med Energistyrelsen, ydes et fradrag på 0,55 pct. svovl. De gældende bestemmelser om svovlafgiften findes i L 421 1995, L 1101 1995, L 1102 1995, L 1220 1996 og L 444 1997.

20. Afgift af engangsservice m.v.

Efter lov om visse miljøafgifter skal der svares afgift til statskassen med 50 pct. af engrosprisen for engangsservice. De budgetterede indtægter er skønnet på grundlag af provenuet i 1997 og et skøn over udviklingen i forbruget af de afgiftspligtige produkter.

De gældende bestemmelser om afgift af engangsservice m.v. findes i L 416 1 995, L 1223 1996, L 1098 1997.

30. Afgift af visse detailsalgspakninger

Ved lov nr. 422 af 26. juni 1998 erstattes den volumenbaserede afgift på flasker og dunke med en vægtbaseret afgift, således at der kommer afgiftssatser på papir, karton, pap og tekstiler, glas og keramik, plast, laminat, aluminium, blik og træ. Afgifter på flasker og dunke erstattes af afgift på emballager til udvalgte varegrupper. Volumengrænsen for, hvilken emballager der er afgiftsfri udgør 20 liter. transportemballage er afgiftsfri uanset rumindhold. De oprindelige foreslåede 7 materialeafgiftssatser differentieres yderligere, således at der bliver tale om følgende 13 forskellige afgiftssatser:

	Ny sats, kr. pr. kg
Fleksibelt fiberbaseret materiale	19,50
Ikke fleksibelt fiberbaseret materiale	7,50
Ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, genvundet plast	6,00
Plast, formfast	7,50
Plast, formfast og højfyldt	4,50
Plast, formfast og UN-godkendt	6,00
Plast, fleksibel	30,00
Aluminium	11,25
Hvidblik og andre stålemballager	3,75